

[Thomas Pedersen.]

ganske uanset om der bliver lukket for Musikken Kl. 12 eller ikke; er man først saa vidt, at man vil have en Aften ud af det, saa fortsætter man, hvad enten Banjoen spiller i Beværtningen eller ikke. Og i øvrigt er Landets Lovbestemmelser jo saaledes, at det udmærket vel er muligt at feste Natten lang for alle dem, der virkelig ønsker at feste, og at drikke sig saa hønefulde, som de har Lyst til. I den Henseende giver Loven ingen Begrænsning; man kan finde Metoder, hvorefter saadan er fuldkommen lovligt i dette Samfund, og derfor tror jeg ikke paa, at en Begrænsning af Musikken Lørdag Aften skulde have nogen Betydning.

Det, der er Hovedsynspunktet i Lovforslaget, at man ønsker at fjerne det kirkelige Tryk paa, hvordan almindelige Mennesker ønsker at tilbringe deres Søndage, det synes jeg, som sagt, er rimeligt og fornuftigt, og vi kan give vor Tilslutning til det. Kun synes jeg, at der i Lovforslagets første Paragraf er en enkelt Ting, der ikke ganske harmonerer med et senere fremsat Lovforslag vedrørende Flyttedage, idet der her tales om halvaarlige Flyttedage; jeg mener, det havde været mere rimeligt, om man havde taget Hensyn til det Forslag; Indenrigsministeren har fremsat, og hvori der tales om maanedlige Flyttedage.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har forud for Forhandlingen om dette Lovforslag anmodet om forlænget Taletid; dette er tilstaaet med indtil 10 Minutter ud over den i Forretningsordenen givne Taletid.

Carlsen-Skiødt: Den Helligdagslov, som er gældende i Dag, er jo behandlet og vedtaget her i Rigsdagen i 1922 og vedtaget enstemmigt i begge Ting, og jeg maa gaa ud fra, at dette betyder, at man her i Rigsdagen ikke fandt noget særligt at indvende imod Loven. Den svarede nogenlunde til sit Navn, nemlig at være et Værn om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage, og dette fandt saavel daværende Justitsminister Rytter som altsaa ogsaa begge Tings Medlemmer var en selvsagt Ting i et kristent Land, et Land, hvor 97 pCt. af Befolkningen officielt hører til den evangelisk-lutherske Folkekirke. Jeg ved ikke, hvorledes Minister Rytters personlige Forhold var til Kristendommen, men jeg er sikker paa at have Lov til at sige, at han som Minister i et Land, hvis Grundlov udtaler, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske

Folkekirke og understøttes som saadan af Staten, har følt det som sin Pligt at værne om Helligdagsfreden i den Udstrækning, hvori det kan lade sig gøre ved Lov.

Minister Rytter var under Forhandlingerne villig til paa et enkelt Omraade at udvide Lovens Bestemmelser. Det lod sig dog ikke gennemføre. Under Lovforslagets Behandlinger var der, saavel i Salen som i Udvalget, i hvilket jeg ogsaa dengang var indvalgt, dem, der fremsatte Ønske om at udvide Friheden for Væddeløb, Gøgl og Beværteres Arbejde. Men ogsaa disse Ønsker faldt bort, og de blev heller ikke fremsat i Ændringsforslags Form.

Nu har den nugældende Lov virket i 13—14 Aar, og man har vel Lov til at sige, at den i det store og hele har været tilfredsstillende. Jeg tror derfor, det er noget forhastet, naar der gentagne Gange ogsaa her i Dag er blevet sagt — og det er ogsaa sagt paa Tryk —, at denne Lov er i høj Grad forældet.

Da vi fik Loven i 1922, var der en Del af Befolkningen, der kunde ønske, at Bestemmelserne om Helligdagsfred havde været mere vidtgaende, og der var maaske nogle, som ønskede, at man her i Danmark kunde faa en Helligdagslov, der mere lignede den, man har i England, medens andre ønskede en mere udstrakt Frihed for forskellige Forlystelser. Og saadan vil Stillingen naturligvis ogsaa være i Dag.

Jeg vil dog gerne her gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der faldt, særlig fra det ærede Medlem Hr. Axel Dam og fra det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen. Det ærede Medlem Hr. Axel Dam nævnte, at den Sabbats- eller Helligdagslovgivning, vi har, stammer fra Christian den Sjettes Tid, og det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen sagde, at den stammer fra Pietismens Mørketid. Dette er historisk ganske fejlagtigt. Helligdagslovgivningen stammer fra Christian den Fjerde og blev stadfæstet under Christian den Femte, og naar en saadan Mand som Christian den Fjerde syntes, at det var rimeligt at have en saadan Lovgivning, saa har der da nok været nogen Mening deri.

Den nuværende højtærede Justitsminister har altsaa forelagt det Lovforslag, som er til første Behandling her i Dag. Det er af Karakter yderst radikalt, og det er efter Bemærkningerne fremkommet væsentligt efter Tilskyndelse fra „Den personlige Friheds Værn“, „Turistforeningen for Danmark“, „Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark“ og „De københavnske Væddeløbsforeningers Fælles-